

1. MEESTER BRAAFHEID GELOOFT HET NIET

May rende door de gang en gooide met een zwaai haar ninjarugzak op de kapstok. Ze deed al glijdend de deur van het klaslokaal open, sprong tussen de tafels door om vervolgens neer te ploffen op de stoel naast haar allerbeste vriendin Rosie.

‘TRIIIIIIIIING.’ Net op tijd. Haar vriendin zuchtte en schudde haar hoofd. May lachte en gaf haar een knipoog. Zo ging het altijd.

Meester Braafheid schoof zijn stoel naar achteren en liep naar het digibord. ‘Het is tijd voor de spreekbeurten,’ zei hij plechtig. ‘Wie wil er beginnen met zijn wat-wil-ik-later-worden-poster?’

In het klaslokaal hing een gespannen stilte, alle leerlingen keken naar beneden om de blik van de leraar te ontwijken. De vloer kraakte terwijl meester Braafheid door de klas liep op zoek naar een slachtoffer. Hij wees Rosie als eerste aan.

Rosie begon enthousiast: 'Ik wil later een eigen winkel. Het liefst zou ik kickboks-spullen verkopen!'

'En waarom dat beroep, Rosie? Dat is toch niks voor meisjes, kickboksen?'

Wat is dat nou voor een vraag, dacht May en ze fronste haar wenkbrauwen.

Rosie antwoordde: 'Ik zit op kickboksles, meester, en ik vind dat die kickboks-spullen er altijd zo saai uitzien. Ze zijn altijd zwart, wit en rood, en dat was het wel, terwijl er zoveel kleuren zijn. Kijk, ik heb een paar voorbeelden op mijn poster geplakt.' Ze hield haar poster omhoog en wees naar de hoofdband met panterprint.

Meester Braafheid keek er bedenkelijk naar en wreef over zijn kin. 'Wie zou dit nou kopen?'

May en nog een paar andere kinderen staken meteen hun vinger op.

De meester schudde zijn hoofd en mompelde: 'Ik zal het wel niet begrijpen. Oké, Rosie, je hebt duidelijk je huiswerk gedaan. En als ik de klas mag geloven wordt het blijkbaar een groot succes, je krijgt daarom een "goed"', zei hij. Hij wendde zich tot de slanke jongen aan het tafeltje naast May. 'Mo, wat ga jij later doen?'

Mo was het lievelingetje van meester Braafheid. Hij was heel goed in taal. Hij schreef de mooiste verhalen en mocht altijd zijn gedichten voorlezen in de klas. Mo zei beslist: 'Ik word leraar!' wijzend op zijn poster. 'Ik heb er een gedicht over gemaakt.'

Meester Braafheid klapte in zijn handen en lachte breeduit. 'Zo zie ik het graag.' Hij liep naar Mo toe en gaf hem een schouderklopje. 'Dat noem ik nou een echt beroep, je krijgt natuurlijk een "uitstekend"!''

De meester ging de rest van de klas rond en eindelijk was May aan de beurt. Ze wiebelde een beetje op haar stoel, ze was zenuwachtig. Mama's mantra schoot door haar hoofd: *wat je ook doet, doe het vol overtuiging, daar leer je het meest van*. May stond op en zei met een brede glimlach: 'Ik word later president!'¹

'Zo, dat is een grote droom, May. Bijzonder...!' Meester Braafheid schudde zijn hoofd. 'Weet je nog wat de opdracht was?'

¹ De baas van een land – als een land een president heeft 🇺🇸. – Mays abc'tje

